

Özet

Ortadoğu, tarih boyunca siyasi, etnik ve dini gerilimlerin yoğun olarak yaşandığı bir coğrafya olmuştur. Son yıllarda ise bölgedeki krizlerin derinleşmesi; iç savaşlar, vekâlet çatışmaları ve büyük güçlerin müdahaleleriyle daha karmaşık bir hâl almıştır. Türkiye, coğrafi konumu ve tarihsel bağları nedeniyle bu gelişmelerden doğrudan veya dolaylı olarak etkilenmektedir.

Ortadoğu'daki aktörlerin kendi meselelerini doğrudan sahiplenmesi ve çözüm üretme sorumluluğunu üstlenmesi artık kaçınılmaz bir gereklilik olarak öne çıkmaktadır. Geçmişte büyük ölçüde dış aktörlerin yönlendirmeleri, dayatmaları ve önerileri doğrultusunda şekillenen Ortadoğu'nun artık sonuna geldiği açıkça ortadadır. Bu nedenle bölge ülkelerinin daha kapsayıcı ve gerçekçi politikalar geliştirerek ortak bir irade ortaya koymaları gerekmektedir. Nitekim küresel güçlerin bölgeye yönelik tutumları da barış sürecini doğrudan etkilemektedir. Özellikle ABD'nin İsrail'deki mevcut yönetime verdiği güçlü destek, bölgesel dengeler ve barış umutları açısından ciddi endişeler doğurmaktadır.

Türkiye, mevcut koşullar altında denge odaklı ve çok boyutlu dış politika anlayışını sürdürme konusunda kararlı bir duruş sergilemektedir. Zira uluslararası krizlerde asıl beceri her zaman doğrudan çatışmaya dahil olmakta değil, gerektiğinde bu çatışmaların dışında kalabilmeyi başarabilmektedir. Bu yaklaşım, hem stratejik akıl hem de ciddi bir diplomatik direnç gerektirir. Türkiye'nin bu tutumu, yalnızca risklerden kaçınma değil, aynı zamanda krizleri yönetebilme kapasitesine sahip olduğunu da ortaya koymaktadır.

Ortadoğu'da Deprem ve Türkiye

Ömer ÖNHON - E. Büyükelçi

28 Şubat 2026 tarihinde Amerika Birleşik Devletleri (ABD) ve İsrail tarafından İran'a karşı başlatılan savaş nedeniyle Ortadoğu, dünya gündeminde bir kez daha yerini almıştır. Bununla birlikte Ortadoğu'da yaşananlar tarihte her zaman önem arz etmiştir. 2010 yılında Arap Baharı'nın başlamasıyla birlikte son on beş yılda bölgede çok ciddi değişiklikler olmuş, büyük fay hatları kırılmış ve ondan sonra birçok ihtilaf ortaya çıkmıştır. Fakat İran'a karşı başlatılan bu son savaş, bugüne kadar yaşananların üstüne çok farklı bir boyut eklemiştir. Bu savaş, yalnızca dahil olan ülkeler açısından değil, aynı zamanda küresel ve bölgesel düzeyde büyük bir depreme neden olmuştur. Bu savaş başladığında ABD Başkanı Donald Trump, bir iki gün içinde savaşın biteceğini söylemiş, ancak öyle olmamıştır. Bunun birçok sebebi vardır.

Yakın geçmişe gidecek olursak Suriye'de başlayan iç savaş, başta Türkiye ve diğer komşu ülkeler olmak üzere bölgeyi çok ciddi şekilde etkilemiştir. Suriye'de ciddi bir İran etkisi ortaya çıkmış ve Tahran, ilk günden itibaren Suriye'deki Esad yönetiminin yanında durmuştur. Vekil aktörleri olan Hizbullah ve diğer birtakım Iraklı gruplarla birlikte sahaya inmiştir. Bu gruplar Esad muhaliflerine karşı sonuna kadar savaşmışlardır. Geçen on üç yılın ardından savaş, pek çok kişinin beklemediği bir noktaya gelmiştir. İdlib'den çıkan Heyet Tahrir Şam (HTŞ) ve diğer muhalif güçler çok kısa bir sürede Şam'a varmış ve 8 Aralık 2024 tarihinde Esad rejimi devrilmiştir. Ondan sonra da yönetim değişmiş ve Esad ülkeden kaçmıştır.

Bunun bir diğer yansıması da İran'ın Suriye'den çıkartılması olmuştur. Suriye, uzun yıllardır Esad yönetimi altında İsrail'e karşı oluşturulan ve adına "Direniş Ekseni" denilen cephenin (İran'dan sonra) belki de en önemli unsuru olmuştur. Suriye'de yönetim değişince İran net bir şekilde her unsuruyla Suriye'den ve İsrail'e komşu olmaktan çıkartılmıştır. Bu, stratejik konumlanma açısından gerçekten çok önemli bir değişiklik arz etmiştir. Ondan sonra Hamas, İsrail'e saldırmış, buna karşılık İsrail, Gazze'yi yerle bir etmiş ve bunun sonucunda yüz binlerce insan yerlerinden edilmiştir. Bunlar, günümüzde yaşanan bütün olayların birer parçası olarak görülebilir. Bu açıdan Suriye ve Gazze'de olanlar tek başına ele alınırsa bir yanılığa ortaya çıkacaktır.

Aslında Ortadoğu bölgesi, yıllardır birtakım güçler tarafından şekillendirilmektedir. Günümüzde bu şekillendirme, çok daha sarıh boyutlarıyla ortaya dökülmüş durumdadır. Bu şekillendirmenin arka planında ise ABD ve İsrail'in bölgeyi kendi fikirlerine göre dizayn etmesi vardır. Burada baş aktör İsrail'dir. Burada kendileri açısından temel amaç, İsrail'in güvenliğini sağlamaktır. Gerek Lübnan ve Suriye gerekse de Gazze ve Batı Şeria'da İsrail tarafından girilen tüm askeri hareketlerin buna yönelik olduğu gayet net bir şekilde görülmektedir. Bu ilk savunma hattı olmakla birlikte daha uzak bir çeperde yine kendilerine tehdit teşkil edebilecek yerlere yönelik düzenlemeleri vardır. Daha açık bir ifadeyle İsrail açısından bakıldığında, vurulması ve daha doğrusu bertaraf edilmesi gereken ülke olarak İran karşımıza çıkmaktadır. Zira Tel Aviv açısından yakın çevresindeki tehdidin asıl kaynağı ve "terör yatağı" olarak Tahran görülmektedir. Dolayısıyla İsrail, kendilerine en büyük tehdit olarak nitelendirdikleri İran'a yönelmiştir.

Trump'ın ikinci döneminde İran'la ilgili bir gelişme yaşanabileceği tahmin edebiliyordu. Bu bir diplomatik müzakere olabilirdi, sınırlı ve daha geniş çağlı askeri hareketler olabilirdi. Günümüzde bunların hepsi yaşanmaktadır. Ortadoğu'nun yeniden şekillendirilmesinin de çeşitli yöntemleri vardır. Birincisi, siyasi ve diplomatik yöntemlerdir. Burada İbrahim Anlaşmaları gibi birtakım ekonomik vaatler ve bölgesel refah düzeyinin artırılması gibi sözler verilerek Arap dünyası içinde İsrail'e destek veren veya en azından onlarla işbirliği yapan veya en azından onlara karşı çıkmayan bir ülkeler grubu oluşturulması hedeflenmektedir. Daha açık

1 Nisan 2026

bir deyişle buradaki hedef, Ortadoğu'nun bu ülkeler nezdinde ve bu ülkeler yoluyla İsrail açısından daha güvenli hale getirilmesidir.

İbrahim Anlaşmaları'na dahil olan ülkeler, bu şekillendirme sürecinin diplomatik boyutunu oluşturuyorlardı. Askeri boyutunda ise İran gibi dizginlenmesi zor aktörlerin güç kullanımı yoluyla bertaraf edilmesi amaçlanmıştır. Suriye, Irak, Lübnan ve Hizbullah konularında askeri yöntemlerle yola getirilmesi gerektiği düşünülen aktör de İran'dır. Fakat 2026 yılının Şubat ayının sonunda başlayan savaş, söylendiği gibi iki günde bitmemiş ve nasıl biteceği de tam olarak belli değildir. Çünkü yola çıkarken ne amaçla yola çıkıldığı konusunda bir kere farklı görüşler dizisi ortaya konulmuştur. Örneğin "rejim değiştirilecek", "İran'ın nükleer programı tamamen ortadan kaldırılacak", "İran'ın askeri kapasitesi mümkün olduğu kadar yıpratılacak", "İsrail'e veya uzak ülkelere saldırı düzenleme yetenekleri ortadan kaldırılacak", "balistik füze ve İHA yetenekleri ortadan kaldırılacak" gibi çok sayıda hedefler ortaya konulmuştur. Ama zaman içinde bu hedeflerin azaltıldığını veya bazılarının vazgeçildiği anlaşılmaktadır. Örneğin rejim değişikliğinden artık eskisi kadar bahsedilmemektedir.

Günümüzde İran'ın savaşı bölgeye yaydığı görülmektedir. Bütün Körfez ülkelerinde, Ürdün'de ve Irak'taki Amerikan hedeflerini vuran İran, bu stratejisini halen sürdürmektedir. İlkisi Hürmüz Boğazı'nın kapatılmasıyla bütün dünyadaki enerji piyasaları ve ona bağlı olarak her türlü ekonomi piyasaları ciddi şekilde sarsıntı geçirmiş ve geçirmeye devam etmektedir. Amerikalıların beyanatlarından anlaşılan o ki İran'ın bu kadar ciddi mukabelede bulunacağını düşünmemişlerdir. İran'ın mevcut kapasitesiyle ABD ve İsrail'i savaş alanında mağlubiyete uğratması ve teslim bayrağını çekirtmesi pek mümkün değildir, ancak karşı tarafı bir şekilde durdurabilmek, hedeflerin önüne geçebilmek de İranlılar için ciddi bir kazanımdır.

Bir diğer önemli unsur da Amerika ile İsrail arasındaki görüş ayrılıklarıdır. Amerikalılar daha farklı bir gözle bakmakta, İsrailliler ise artık bu sefer sonuna kadar gidilmesi gereği üstünde durmaktadırlar. Bu da aralarındaki anlaşmazlığı ortaya koymaktadır. Örneğin İsrail'in İran'ın bazı önemli enerji tesislerini vurması Amerika'da tepkiyle karşılanmıştır. Bu, ilk defa olan bir şey değildir. Örneğin İsrail, Katar'da müzakere ettikleri Hamas heyetini de vurmuş ve bu da Amerikalıları çok zor durumda bırakmıştı. Yani İsrail'de sadece kendisini, halkını ve bütün bölgeyi değil, aynı zamanda Amerika'yı da çok zor durumda bırakan bir Netanyahu iktidarı vardır.

Ortadoğu'da yeni bir güvenlik mimarisinin oluşup oluşmayacağı da soru işaretidir. Çünkü yakın zamanda kadar

Ortadoğu'da bir güvenlik garantörü gibi olan ABD, geline nokta güvenliğini sağlayamayan ve hatta belki bir güvenlik sorununa doğru giden bir aktör konumundadır. Bölgede yaşayan hasım ülkeler, birbirleriyle savaşarak karşı tarafı tüketemeyeceklerdir. Sonuçta bütün bu ülkeler bir arada yaşamak ve bunun da bir yöntemini bulmak zorundadırlar. Birleşmiş Milletler (BM), fonksiyonunu özellikle son yıllarda iyice kaybetmeye başlamıştır. Bu yapı artık karar alamamakta ve beklentilere cevap verememektedir. Pek çok ülke tarafından bu yapı artık neredeyse "yok hükmüne" indirgenmiş vaziyettedir. Bu, çok tehlikeli bir durumdur. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra ve o günün koşulları altında kurulan BM, bugünün şartlarına uyum gösterememektedir.

BM'nin ortadan kaldırılması ve yerine alternatif birtakım düzenlemeler veya kurumlar koyulması da çok daha kötü sonuçlara yol açabilir. Dolayısıyla BM'yi günün şartlarını uyarlamak ve çalışır hale getirmek son derece önemlidir. Mevcut konjonktürde aslında BM'yi çalıştırmayanlar, yine BM'nin aktivitelerinden şikâyet edenlerdir. Bu bağlamda BM Güvenlik Konseyi'nin beş daimî üyesi arasında yer alan ABD, Çin ve Rusya, BM'yi aslında işlemez hale getirenler ülkelerdir. ABD ise bu konuda ilk sırada gelmektedir.

Bu sorunları aşmak için bölgesel düzenlemeler çok önemlidir. Bölge ülkelerinin kendi sorunlarını sahiplenmeleri ve bunlara çözüm bulmaya çalışmaları gerçekten önemlidir. Bugüne kadar tamamen dışarıdan ve bazı ülkelerin dayatmaları, yol göstermeleri ve önerileriyle bazı düzenlemeler yapılmıştır. Bunun artık çözüm olmadığı görülmektedir. Bölge ülkelerinin mutlaka bir sorumluluk üstlenmesi lazımdır. ABD'nin gayet katı bir şekilde İsrail'deki iktidarın arkasında durması, bölgesel barış bakımından son derece kaygı vericidir. Yüzlerce yıldır süren bu savaşın nihayetlenmesi lazımdır. Ama bir türlü o barış için görüşmeler yapılamamaktadır. Bunun birinci nedeni, sürece dahil olan aktörlerin yaklaşımları ve hedeflerinin çok farklı olmasıdır. İkinci nedeni de bazı kesimlerin savaşın bu şekilde sonlanmasını istememeleridir.

Ortadoğu'da yeni bir düzen kurulurken İsrail'in merkezde olduğu bir yapı ortaya çıkmaktadır. İsrail Başbakanı Binyamin Netanyahu'nun bahsettiği Altıgen İttifakı'nın temel hedefinin de aslında Türkiye olduğu çok net bir şekilde ortaya konulmuştur. İsrailli yetkililerin açıklamalarına bakıldığında uzunca bir süredir İran sonrası Türkiye ve Pakistan'ın adları sıklıkla geçmektedir. İsrail'in kurduğu dostluklara bakıldığında, Hindistan, Birleşik Arap Emirlikleri (BAE), Yunanistan ve Güney Kıbrıs Rum Yönetimi (GKRY) gibi aktörler öne çıkmaktadır. İsrail, Türkiye'yi kendisini rakip olarak görmektedir. Çünkü Türkiye, İsrail'in emellerine hem siyasi hem askeri olarak boyun eğmeyecek ve hatta ona tepki gösterebilecek bir ülkedir.

1 Nisan 2026**Sonuç**

ABD ve İsrail'in İran'a karşı başlattıkları savaş, çok kutupluluk ve tek kutupluluk bağlamında birtakım etkiler doğurabilir. Dünyada yeni bir sistem kurulmaktadır. Bu sistemin nasıl olacağı önemlidir. Dünyada, sahip olduğu teknolojiyle, ekonomisiyle ve askeri gücüyle küresel gelişmeleri yönlendirebilen iki tane ülke vardır. Bunlardan biri ABD ve diğeri Çin'dir. Çin, bu rekabette birçok sektörde öne geçmiş ve çok büyük bir dev haline gelmiştir. Çin'in ABD'den çok büyük bir farkı vardır. O da muazzam askeri gücüdür. Fakat bugüne kadar askeri gücünü hiç öne çıkarmamıştır. Çin, dünyanın fabrikası konumundadır ve çok büyük bir güçtür.

ABD, böylesi bir güçle mücadele etmektedir. Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü (NATO) zirve bildirilerinde Rusya açık tehdit ve agresif ülke olarak gayet açık bir şekilde zikredilmektedir. Çin ise bu şekilde açıkça olmasa da rekabet içinde olunan bir güç olarak nitelendirilmektedir. Asya Pasifik'le ilgili özel birtakım düzenlemeler yapılmıştır. Bu bölge, ABD için çok önemlidir. Bazı değerlendirmelerde Amerika'nın Ortadoğu'dan çekileceği ve bütün gücünü Asya Pasifik'e kaydıracağı söyleniyordu. Ancak ABD'nin Ortadoğu'dan çekilmesi hiçbir zaman söz konusu olmamıştır ve önümüzdeki dönem için de söz konusu olmayacaktır. Amerika'nın buradan çekilmesini beklemek gerçekçi değildir.

Oluşturulan bu yeni uluslararası sistemde Çin'in yeri, çok daha belirgin olacaktır. Güvenlik yapılanmaları tekrar oluşturulacaktır. Ortadoğu'da ileride mutlaka bölgesel düzenlemeler olacaktır. Avrupa'da güvenlik mimarisi yeniden teşkil edilecektir. Türkiye'nin konumu çok önemlidir. Türkiye, stratejik olarak vazgeçilmez ülkelerden biridir. Mevcut jeopolitikte cereyan eden savaşlardan hepsi Türkiye'nin etrafındadır. Türkiye hem geçiş yolları üstünde olduğu için hem jeopolitik konumu nedeniyle hem askeri ve insan gücü hem de ekonomik gücü açısından küresel arenada çok önemli bir ülke konumundadır. Bu anlamda Türkiye, herkesin kendi safında olmasını istediği bir ülkedir. Dolayısıyla Türkiye, mevcut şartlarda dengeye dayalı çok boyutlu politikasını her şeye rağmen devam ettirme kararlılığındadır. Bazen savaş girmek değil de savaşın dışında kalmak, esas maharet ve cesaret gerektirir. Türkiye, aslında İkinci Dünya Savaşı sırasında da bunu yaşamış ve o dönemdeki yıkıma dahil olmamıştır. Günümüzde de benzer bir tutum sergileyerek maharet ve cesaretini göstermektedir.

Yazar Hakkında**Ömer ÖNHON - E. Büyükelçi**

Kingston Üniversitesi Siyaset ve Ekonomi bölümünden mezun olduktan sonra, 1985 yılından itibaren Dışişleri Bakanlığında çeşitli görevler üstlenmiştir.

2002-2006 yıllarında New York Başkonsolosluğu, 2006-2007 yıllarında Ortadoğu Dairesi Başkanlığı, 2007-2009 yıllarında Ortadoğu Genel Müdür yardımcısı, 2009-2012 yıllarında Şam Büyükelçisi olmuştur. 2012 yılında Suriye'deki iç savaş nedeniyle Türkiye ile ilişkilerin gerginleşmesi üzerine merkeze çekilmiş, aynı yılın sonunda merkezde de Orta Doğu ve Asya konularından sorumlu Dışişleri Bakanlığı müsteşar yardımcılığı görevine getirilmiştir. 14 Ağustos 2014 tarihinde İspanya Büyükelçiliğine atanmıştır. 2019-2021 yılları arasında Dışişleri Bakanlığı Uluslararası Güvenlik İşleri Genel Müdürü olarak görev yapmıştır. Büyükelçi Önhon, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı Daimî Temsilciliği, NATO Daimî Temsilciliği görevlerinde de bulunmuştur.

19 Nisan 2020 tarihi itibarıyla kendi isteği ile emekli olmuştur. Dışişleri Bakanlığından ayrıldıktan sonra Mart 2021'de kendi adını taşıyan, stratejik danışmanlık ve organizasyon konularında serbest meslek faaliyeti icra eden bir şahıs şirketi kurmuştur.

Büyükelçi Önhon, Ankara Politikalar Merkezi Yönetim Kurulu Üyesi ve Koç Holding'te Bağımsız Yönetim Kurulu Üyesi'dir.

"Büyükelçinin Gözünden Suriye" isimli bir kitabı yayınlanan Önhon, "Sharq al Awsat" gazetesinde yazarlık yapmıştır. Son bir yıldır da aynı yayın grubuna ait "Al Majalla" isimli yayın organında yazı yazmayı sürdürmektedir.

1 Nisan 2026**Türk Diplomasi Tarihi - II**

Her ne kadar kavram olarak yakın dönemde kullanılmaya başlanmış olsa da diplomasi tarihin her devrinde toplumlar ve devletler arasında sorunların çözümünde önemli rol oynamış ve diplomasiinin yetersiz kaldığı durumlarda savaşlar sorunların temel çözüm mekanizması haline gelmiştir. Ulus devlet yapısının yaygınlaşması ve uluslararası ilişkilerde ulus devletlerin temel aktör olmasından sonra ise diplomasi uluslararası ilişkilerin düzenlenmesinde temel unsur haline gelmiştir.

Devletler arasındaki sorunların çözümünde karar vericilere temel verileri ortaya koyan diplomatlar çok önemli bir rol oynamaktadırlar. Uluslararası ilişkilere yönelik konularda ve sorunların çözülmesinde kamuoyuna yansıyanlar kadar kamuoyuna yansımayan bir çok gelişmede diplomatların önemli etkileri olmuş hatta son dakikada diplomatlar tarafından ortaya konulan öneriler ile savaşlar bile önlenmiştir. Fakat bunların bir kısmı hatıratlarda yer alırken, önemli bir kısmı sürece damga vuran isimler ile birlikte yok olup gitmektedir.

Kapadokya Üniversitesi (KÜN) ve Ankara Kriz ve Siyaset Araştırmaları Merkezi (ANKASAM) iş birliğinde yürütülen Türk Diplomasi Tarihi projesi ile Türk Diplomasi tarihine ışık tutulması hedeflenmektedir. Başta Dışişleri Bakanlığı olmak üzere ilgili kurum ve kuruluşlarda görev yapmış emekli diplomatlar, askeri personel ve devlet adamlarının konuk olarak katıldığı programlarda, Türk Dış politikasının karar süreci, geçmişte alınmış önemli kararların arkasında yatan gerçekler, uluslararası gelişmelerin basına yansımamış bölümleri gibi konuların ele alınması ve Türk Diplomasi Tarihi konusundaki önemli konularda tarihe not düşülmesi amaçlanmaktadır.

Proje hakkında detaylı bilgiye;
<https://commonhorizon.kapadokya.edu.tr/> adresinden ulaşabilirsiniz.

1 Nisan 2026**Prof. Dr. Hasan Ali KARASAR**

Prof. Dr. Hasan Ali Karasar halen Kapadokya Üniversitesi rektörü ve Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümünün öğretim üyesidir. Daha önce Atılım Üniversitesi (2013-2017) ve Bilkent Üniversitesi (2003-2013) Uluslararası İlişkiler Bölümlerinde çalışmış, Merkezi Asya ve Avrasya ağırlıklı dersler vermiştir. Kuruluşundan itibaren Bilkent Rusya Araştırmaları Merkezi Genel Sekreterliğini yapmıştır. (2005-2013) Ayrıca Ankara merkezli düşünce kuruluşu Avrasya Stratejik Araştırmalar Merkezi'nin Orta Asya masası başkanlığını yürütmüştür. (2003-2005) 1996 yılından bu yana düzenli olarak AGİT seçim misyonları çerçevesinde Avrasya'da demokratikleşme ve seçim süreçlerini takip etmiştir. Avrasya ve Merkezi Asya tarihi, politikaları konularında başta Türkiye olmak üzere, Rusya Federasyonu, Kazakistan, Özbekistan, Macaristan, Japonya ve ABD'de arşiv çalışmalarında bulunmuştur. 1990'lı yılların başından itibaren çalışmalarını Merkezi Asya'nın tarihi, siyaseti, etnik ve dini meseleleri konuları ve Türk-Rus ilişkileri ekseninde sürdüren Karasar, Central Asian Survey, Europe Asia Studies ve Cornucopia gibi çeşitli dergilerde araştırmalarını yayınlamıştır. Eski Sovyet Merkezi Asya'sı, Kafkasya ve İdil-Ural bölgelerinde saha tecrübeleri bulunan Karasar, İngilizce ve Rusça bilmektedir.

Prof. Dr. Mehmet Seyfettin EROL

Boğaziçi Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü'nden 1993'de mezun oldu. Boğaziçi Üniversitesi'nde 1995'de Yüksek Lisans çalışmasını tamamlayan Erol, 2005 yılında Ankara Üniversitesi'nde yaptı. 2009'da "Uluslararası İlişkiler" alanında doçent ve 2014 yılında da Profesörlük unvanlarını aldı.

Uzmanlık alanları, "Jeopolitik", "Kriz Yönetimi", "Güvenlik", "Türk Dış Politikası" ve "Türk Dünyası" olan Prof. Erol'un, bu konularda çok sayıda bilimsel makalesi ve kitabı bulunmaktadır.

Avrasya Dosyası, Karadeniz Araştırmaları, Gazi Akademik Bakış, Bölgesel Araştırmalar Dergisi, Uluslararası Kriz ve Siyaset Araştırmaları dergileri editörlükleri ile TRT, Kanal A ve BBN Türk'te radyo-televizyon programları yapan, Türkiye'nin önde gelen dergi ve gazetelerinde köşe yazarlığı yapan-görüşleri yayımlanan Prof. Erol, bu çalışmalarından dolayı 2007'de Türk Dünyası Yazarlar ve Sanatçılar Vakfı (TÜRKSAV) "Türk Dünyası Hizmet Ödülü", 2015'de Türkiye Yazarlar Birliği (TYB) "Basın-Fikir Ödülü" başta olmak üzere çok sayıda ödüle layık görülmüştür.

Ufuk, Ankara ve Gazi Üniversitelerinde dersler veren Prof. Erol, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi İİBF Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde öğretim üyesi olarak akademik çalışma-

larını devam ettirmektedir. Türkiye'nin önde gelen düşünce merkezlerinde (ASAM, SDE, GSAM, USGAM) uzman ve kurucu başkan olarak görevler üstlenen Prof. Erol, 2016'dan bu yana Ankara Kriz ve Siyaset Araştırmaları Merkezi (ANKASAM) Kurucu Başkanı olarak bu alandaki faaliyetlerini devam ettirmektedir.

Prof.Dr. Şafak OĞUZ

2019 yılında Doçentlik ve 2024 yılında Profesör unvanını alan Prof.Dr. Şafak OĞUZ, Türk Silahlı Kuvvetleri'ndeki (TSK) 23 yıllık hizmetinden sonra 2021 yılında emekli olmuştur. Görevi esnasında Birleşmiş Milletler (BM) ve Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü (NATO) bünyesinde de çalışan OĞUZ, Kitle İmha Silahları, Terörizm, Uluslararası Güvenlik, Uluslararası Örgütler ve Barış ve Çatışma Çalışmaları konularında çalışmalar yapmaktadır. Prof.Dr. Şafak OĞUZ, halen İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesinde öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. İyi derece İngilizce ve Almanca bilmektedir.